

Sodalibus ejus bene cecidit emigratio, ipse cuius imprimis cau. de to 1557.
 sa ut periculi adueramus in medio suo. Nos autem
 humiles et afflicti, quales solent esse spectantium in
 Deo. Pater jesu christi ostantes, fulcra ne stabiliat nos in
 fide et conscientia bona per spiritum sanctum, qui obsequet
 cordibus nostris remissionem peccatorum, et exsuperet ea
 ad aduentum inuocationem lingue serui dei, in agnitione
 et fiducia mediatoris et seruatoris nostri jesu christi. Va.
 le. Colende Maecenae. Breue Alend. Septembris 1557.
 De quibus scripsisti literis super iocibus pluribus et licet vobis
 multis moribus obnoxia Johanne villo-lanus.

Pax Christi
 Charissime Alend.

141/

Respondes tuis elegantibus ad me et prolixis literis bre.
 viter et in condite non satis quia piget pluribus colloqui cum adeo
 sentio et nostri amantissimo, sed quia sic afflicti mihi est longa
 agrotatione corpusculum ut non misceam et agere et cum debra
 intermissione scribere possim. Quod meum quidem, consilium non
 asperneris, precor consilium dei ut tibi bonum sit et salutare, sed tamen
 nolim id ipsum illis esse quod de penderis nisi idem aliis prudentioribus
 videatur. Henricus Wigboldus imperatoris scripsit quidem et loca et
 quibus suis multum delectari, sed nihil pro se facit sibi inuicem. Willel.
 serge de pederio scripsit, hunc ego delectari haec mihi de pederio, qui
 am delecto to nator ex tibi, ut in iocis delectat. Nec cuius hominis con
 tingit videre Philippum. Tu autem qui dei beneficis et bonis consuecis et
 quod ille tuorum studiorum amicus non immerito maximus putat. Quam
 arduo uultu deore potes, tantum fac ut aliquid istius loci dignum mulieris
 nece, die, et committas, ut infra spem breuius, et nostram
 de pederio, hanc vel eruditio vel integritas possit habere sua
 et vestra Wittenberga pericula, talis homines suos, ad quos nuda b. to
 quin et mas etiam impudentiam addecentia torum naufragia. Neque per
 multum conferunt audito vobis illustratissimum nominis, nisi per
 vultu labori et indefatigabilem industria accedat, perinde
 rem ad eam aggredieris, ad ex natoris aduersus quicquid patria re
 sta bene et mirari, ad amicos ad aliquid celebre gymnasium profectus
 omnium civium parum oculos in se conuertit. Prudenter grati su
 bent per se, et semper sum ex oblationem quam quondam in
 tui modestiam, et in illud uenit potestatem hoc theatrum gloria con
 secundum, video tibi ad ea quae supra medicorum habent tantum posita ge ne
 roso quodam animi ardore consuecedam, ut nunc huiusmodi de de
 pederio. Nam quod de theatris omni et de de theatris uere in
 Wittenberga completit. Tui de de theatris et de de theatris et de de theatris
 rous, sed haec tibi cum multis conuincia, illud pro
 pium, quod cum de fratre superioribus annis amissis, qui magnam de
 Bremen hunc facit, in istum perim, ille feruor est hanc a tatis
 velut e medio cursu abripuit. Quantum ille patria lachrima de de
 quantum suide pederio reliquit, tantum tibi omninoque hoc de

[= Hscr. A. 17:
 Nr. 17]

gerendum est, ut quae patrie et propinquis bona illigacere
 mors intercepit, ea cumulatissime in te recuperata esse
 sentiantur. Quare age dū tū deū, et vultū suū
 superos implores. Videri quid ego merear? quasi vel tu ego
 in monitoris vel mure mihi statum animi superis et tibi im-
 perent, qui in se morbo maculatus, consumor. Tu haec
 spero, quae animus erga te benevolus suggerit non iniquo
 ferēs. Vale. (Curaui quid vos super eum ubi esset aurifaber
 hospes suus, homo sapiens, qui me commemerandi scilicet vestro
 et in interrefacillari, post superiorem epistolam morbo
 mihi recruduit, quotidie post medium noctis invadit, ve-
 triculum a cordis quoddam frigore et animum simul perbina
 stitudo, mox subit in eundem exhorram membrorum et per vi-
 gilia usque ad laborem diurnum. Pro hoc mixere deo gratias
 ego hic post acerba prudentior ab istis infeliis contrivere
 confortio prosequar, colligere, paulatim firmitas ex his
 et unum in perpetuum regere emigraturus. Salute, precor
 Wackmannis, cuius ingenuum felix et vultu familiaris per-
 spectum, clamo et ut dei gloria perviat exopto. 22. Septem-
 1557.

Johannes Molanus, dum vives tuus.

D. Doctori Lamberto ab Haer

clariss. viro Moecenati meo. Lotarii.

D. Doctor clarissime. Filius Dei Jesus Christus, per quem ha-
 bemus redemptionem, et facit cor suum solidum, per se
 quod per Spiritum consolatorem, ut lateris et in vultu
 expectant Dominum. Amen. (Solli decessum huius, in primis
 filiorum causa, et non nihil etiam mea sed deest factum, quod
 illi te tutorem, et ego te patronum vultu sumus. Vestra rei
 tragoedia me sollicitat, anxietas, cum tuis ausculto quorsum haec
 epistola erudit. De precariis ut fereq. in non debetis vestra
 humanitas vel uno à me videri postulare. Plurimum de
 ipse beneficentia vestra: quam ut vel ad alios et vocari
 conveniat siquid sit calamitate quam deo prohibeat
 rationes nostras perturbet. Imò verò quoniam neq. mi-
 hi res magna est, nec animus, siquid tamen accidat, si modus
 fortunae vestras convellat, prorsus hoc vobis persuasum
 velim, me sine ulla respecta prebui omnia filis vestris esse fa-
 cturum, quae à parente albero, sperari possint. Sed hanc curam
 in praesens tempus respiciamus, averti tamen quae à patre à vobis.
 Nunc autem huc confiteor omnium mihi quoniam li-
 beralem solutionem à vobis factam usque ad salond. Januarii.

142/

[= Haer. a. 7:]

v. 18]